

Finansministeren: Der er sagt et Tilbud, at man, hvis Skovdistriktet skal blive bragt til Salg, vil indstaae for, at en vederhæftig Kjøber, der forøvrigt ikke er nævnt, vil byde 190,000 Rd.

Oppermann: Med Hensyn til dette enkelte nævnte District, hvorom jeg jo forøvrigt vist ikke behøver at meddele noget Yderligere, skal jeg blot bemærke, at det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Finansminister har anført, men at jeg ved at angive, at jeg troede, at det gjorte Bud var 25 pCt. over den Værdi, disse Skove have for Staten, har støttet mig paa de Dplysninger, der have foreligget mig, nemlig forskjellige Domainebudgetter, idet jeg dog meget vel vidste, at Domainebudgetterne for Skovenes Bedkommende ligesom for andre Indtægters Bedkommende kun ere calculatoriske. Det falder forøvrigt af sig selv, at det fornøstigtvis ikke kunde falde mig ind at erklære, at nogen Mand for en Skovstrækning vilde byde 25 pCt. over, hvad den virkelig var værd. Det har jeg aldrig tænkt mig, derimod er jeg temmelig sikker paa, at der virkelig vil blive budt mere end 25 pCt. over, hvad de i Lovforslaget nævnte Skovdistricter og Skove ere værd for Staten, efter den Maade, hvorpaa Staten faktisk bestyrer sine Skove. Det er en egen Sag med Bindingen af Skove; enhver Binding forudsætter en vis Brugsmaade, og den maa støtte sig paa visse Undersøgelser. Disse Undersøgelser ere ikke saa ganske lette; Theorien for dem foreligger ikke udvirket videre, end at dygtige Folk endogsaa kunne gaae hen og feile 70—80 pCt. i Ansættelsen f. Ex. af Tilværtten. Jeg har idetmindste Grund til at antage, at noget Saadant er indtruffet ved nogle af de Tilværtansættelser, jeg i et bestemt Arbejde har seet gjorte af Skovregulerings-Commissiønen. Den ærede Finansministers Erklæring om, at Sagen endnu ikke var moden for dette Lovforslag, forekommer mig ikke aldeles begrundet; thi Lovforslaget gaar blot ud paa at bemyndige Ministeriet til, naar antageligt Bud kan opnaaes, da at afhænde, men det er overladt til Ministeren selv at afgjøre, hvad han maatte finde at være et antageligt Bud og

hvad ikke. To bestemte Skovdistricter og nogle andre Skove, som ikke ere navngivne, men karakteriserede ved en vis bestemt Bessaffenhed, ere nævnte som Gjenstand for Salg, og jeg troer, at den ærede Finansminister vil give mig Ret i, at de højere Statsformaal, til hvilke man med Rette eller Urette støtter den Anskuelse, at Statskøvbruget skulde drives, selv om det medførte Tab, ikke finder Sted ved disse Skove. Hvad de to nævnte Skovdistricter angaaer, da ere de ikke af dem, der skulle tjene til at værne mod skadelig Blæst; de ere heller ikke af dem, der kunne tjene til at skaffe Kongehuset eller dets fyrstelige Gæster Behageligheder; saavidt det er mig bekendt, har der aldrig været afholdt eller paatænkt at afholde nogen Kongejagt i dem. Der knytter sig heller ikke nogensomhelst historisk Erindring til disse Skovdistricter, og endelig producere de ikke Nogetsomhest, der kan have nogen særegen Værdi for Staten. Man vil maaskee gjøre den Indvending, at i de petersgaardske Skove skal opelkes store Egetræer, f. Ex. til Skibstømmer; men de kostbareste Sortimentter til Skibstømmerbrug, nemlig Kragtømmer, kunne ikke opelkes paa den Maade, hvorpaa Egen drives i de petersgaardske Skove, saa jeg seer ikke, at der er nogen Grund til særligt at holde paa disse Skove; jeg troer tværtimod, at det er dem, som bedst kunde afhændes. De øvrige Skove ere ikke nævnte, men karakteriserede ved, at deres Interesse for Staten alene berouer paa deres Udbytte, og at de alle maae kunne drives særskilt. Jeg troer derfor ikke, at der kan være nogen gyldig Grund for Ministeriet til ikke at tage imod dette Lovforslag; jeg troer tværtimod, at det vil være en god Spore for den egentlige Skovbestyrelse til endelig engang at anerkjende det Fornøstige i de store økonomiske Principer, der gjore sig gjældende for al mullig Bedrift, og ikke mindst for Skovbruget; men dette skeer vist ikke, førend man sætter de Herrer Skovbestyrere Kniven paa Struben og viser dem faktisk, at fornøstige Folk ville give betydeligt Mere for Statens Skove, end de kunne udbringe af dem. Jeg troer ikke, at den høitærede Finansminister personlig behøver nogensomhelst Opmuntring til at sætte sig ind i disse Forhold eller Veiled-